

løsning, af dets nuværende Medlemmer, forsaavidt disse ikke efter udtjent Tid ere berettigede til Afsted, dannes et Par Compagnier Jægere, der henlægges som en særegen Afdeling under en af Bataillonerne ved det borgerlige Infanterie, og at disse vedblive at tjene under samme Betingelser som hidtil og med Ret til at bære den for Livjægercorpset nu reglementerede Uniform.

Mandskabet vilde da beholde dets egne Officerer og Underofficerer. De Officerer og øvrige Forretningsmænd, der ei paa denne Maade kunde finde Ansættelse og heller ikke vare berettigede til og begjærte Afsted, maatte, om de end bleve forsatte til den øvrige Borgervæbning, beholde deres hidtil havte Indtægter. Da Mandskabet vilde afgaae efterhaanden, som det fik udtjent, kunde Jægercompagnierne efter nogen Tids Forløb smeltes sammen til eet, og først naar Antallet var blevet saaledes formindsket, at der ei var Anledning til at bibeholde denne lille Jægerafdeling længer, vilde der blive Spørgsmaal om at eftergive de Sidste deres korte tilbagestaaende Tjenestetid. Herved vilde de nuværende Medlemmer af Livjægercorpset beholde deres Rettigheder ubeskkaarne, Finantskassen vilde efterhaanden indvinde en ikke ubetydelig Besparelse, og Kenterne af Livjægercorpsets eget Fond, forsaavidt de ikke behøvedes til Pensioner eller Understøttelser for de Afgaede, kunde komme Communien tilgode, indtil hele Fondet tilsidst hjemfaldt til samme, ligesom det oplagte Borgervæbningsfond.

Til § 4.

Da Ansættelsen ved de borgerlige Corps hidtil er begyndt med det 18de Aar, findes der endnu en Deel Mandskab ved disse, som ikke har opnaaet Udfriyningssalderen til Armeen. For at ikke de borgerlige Corps strax skulle lide for stor en Afgang, er det fundet nødvendigt, at de, som alt ere indøvede og tagne til Tjeneste ved Corpserne og saaledes have anskaffet sig Uniform, forblive ved samme og vedblive at forrette Tjeneste, uagtet de senere maatte blive at behandle til Udfriyning til Armeen, imod at den Tjeneste, de til den Tid allerede maatte have gjort, beregnes dem tilgode. De derimod, som blot ere blevne ansatte ved Corp-

sene, men ei endnu ere blevne indøvede og tagne til Tjeneste, kunne strax afgaae, forsaavidt de ikke selv maatte ønske at forblive til Tjeneste ved Borgervæbningen.

Til § 6.

I Genhold til Tillægsreglementet af 25de November 1825 § 9 findes ved Borgervæbningen en Deel Mandskab, der ei ansees tilstrækkeligt tjenstdygtigt og under Navn af „Overcomplete“ alene benyttes til visse Forretninger, der høre til den indre Tjeneste. Da dette Mandskab ei kan ansees at være Borgervæbningen til væsentlig Nytte, findes der ikke Anledning til længere at bibeholde denne Indretning; og naar der nu anordnes en særegen Cassationscommission, vil det tilkomme denne at bedømme, hvilke af disse der som utjenstdygtige kunne udslettes af Borgervæbningsens Ruller, og hvilke der kunne tages til Tjeneste, enten strax eller naar Commissionen senere kommer til Overbetsvisning, om de ere tjenstdygtige eller ei.

XLVIII.

Forslag

til

Lov, angaaende den Kjøbstæderne (Kjøbenhavn dog derfra undtagen) tilkommende Godtgjorelse for ordinair Indquartering.

Betraget ved 3die Behandling i Landstthinget d. 14de November.

§ 1.

De i Forordningen af 15de November 1816 §§ 29 og 30 samt de ved allerhøieste Resolutioner af 19de August 1818 og 10de December 1837 givne Bestemmelser om Ligningen af Indquarterings-Hjælpefatten og den Godtgjorelse, der tilkommer de med ordinair Indquartering belagte Kjøbstæder, ophæves.

§ 2.

Foruden det fulde Beløb af den Godtgjorelse, der er fastsat i Forordningen af 15de November 1816 §§ 5 og 10 samt den ved